

[Steen Folke]

måde – nogle dokumenter, der slipper ud, eller hvad der nu sker – er det altid nogle uautoriserede ting, der er dukket frem. Det er nogle, der lige præcis er blevet kasseret; dagen før, de lækede ud, er de røget i papirkurven, eller der er sket andre ting. Jeg har før spurgt til hemmeligstemplede amerikanske planer, der er lækket, og det var det samme: lige præcis de planer var uautoriserede. Hver gang der kommer noget til offentlighedens kendskab, er standardsvaret – og det er måske naturligt, at det er sådan – at det, der nu er kommet til offentlighedens kendskab, lige præcis er helt uden bund i virkeligheden, er noget, slet ingen vil vedkende sig, noget, ingen står bag, noget, ingen mener, noget, der for længst er forladt, osv. osv.

Jeg ved ikke rigtig, om vi skal blive ved at lade, som om vi kan tro på, at det alt sammen er så uautoriseret og ingen dækning har. Når Land og Folk kan citere og vise i fotokopi et dokument, hvor der tydeligt står: Forsvarskommandoen, september 1980, spørgsmål og svar vedrørende forsvarskommandoens planlægning, og når presseoffice'en i forsvarskommandoen, major Brøns Hansen, erkender, at dette papir er udarbejdet og udsendt, kan man så komme og give alle disse søforklaringer? Det er muligt, at forsvarsministeren blot videregiver, hvad han får at vide i forsvarskommandoen – det må jeg gå ud fra – men forsvarsministeren må undskylde os, at det kan være svært at blive ved at tro på, at der slet ikke er dækning for nogen af de ting, der kommer frem i lyset.

Som sagt mener jeg ikke, det er mærkeligt, at disse synspunkter eksisterer, og det eneste opsigtsvækkende er, at det er kommet frem i lyset. Jeg synes, det er godt, det er kommet frem i lyset. Det er selvfølgelig udmærket, at regeringen nu vasker hænder og siger, man mener noget helt andet, men i hvert fald er jeg glad for, at tingene er kommet frem.

Arne Melchior (CD):

Det var en meget interessant oplysning, den om papirkurven. Som bekendt startede for snart 100 år siden Dreyfusaffæren, der rystede Frankrig i årtier, med noget, der blev pillet op af en papirkurv. Jeg føler mig nu ret tryk ved, at en sådan affære ikke er under opsejling her.

Men hr. Steen Folkes bemærkninger giver mig anledning til at stille et spørgsmål til forsvarsministeren, idet hr. Steen Folke inddrog vort NATO-medlemskab. Jeg vil bede forsvarsministeren give sin vurdering af, om en situation som den, der er beskrevet i hr. Steen Folkes spørgsmål, altså hvordan USA – og jeg kan da tilføje: eventuelt andre stormagter – vil handle i en given situation, er bedre eller ringere, set med danske øjne, med eller uden vort medlemskab af NATO. Altså: er det, som hr. Steen Folke postulerede, medlemskabet af NATO, der gør det mere sandsynligt, at magter vil handle i vore farvande efter deres eget forgodtbefindende, eller er det netop en tryghed og en garanti for, at danske interesser og dansk stillingtagen involveres forud for en beslutning? Føler forsvarsministeren, at vi er ringere eller bedre stillet i denne sammenhæng gennem vort medlemskab af NATO?

Gert Petersen (SF):

I forlængelse af hr. Arne Melchiors spørgsmål vil jeg gerne stille et yderligere spørgsmål til forsvarsministeren. Finder forsvarsministeren ikke, at en stormagt – uanset om vi er i alliance med den eller ej – der uden hensyn til danske interesser minerer de danske stræder, gør sig skyldig i en folkeretsstridig handling?

Forsvarsministeren (Søgaard):

Til hr. Gert Petersen kan jeg sige: jo, hvis den minerer danske stræder. Men jeg gør opmærksom på, at der omkring Danmark også findes internationale områder, og dem har vi ikke nogen indflydelse på, men det forstår jeg hr. Gert Petersen heller ikke har sigtet til.

Jeg kan sige til hr. Arne Melchior, at jeg føler, at det at være medlem af NATO er en bedre situation end ikke at være medlem af NATO. Der kan gives mange og lange forklaringer herpå, det er der ikke lejlighed til at give nu, men det har vi haft tidligere og får nok også på et senere tidspunkt igen.

I anledning af hr. Steen Folkes opfattelse af den måde, vi behandler disse sager på, vil jeg sige, at der forud for ethvert stykke arbejde – det var det, jeg prøvede at sige – naturligvis går en masse arbejde for at tilrettelægge og klargøre, hvad det er, man taler om